

# Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 08.01.2002, sp. zn. 1 Ko 433/2001, ECLI:CZ:VSPH:2002:1.KO.433.2001.1

**Číslo:** 50/2002

## **Právní věta:**

Při jednání o konečné zprávě a vyúčtování dle § 29 odst. 3 zákona č. 328/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů nelze zásadně vznášet jiné výhrady než ty, které byly uplatněny v zákonné patnáctidenní lhůtě dle § 29 odst. 2 tohoto zákona.

Odvolací soud se při posuzování správnosti usnesení o schválení konečné zprávy nemůže zabývat námitkami proti konečné zprávě, jež odvolatel neuplatnil ve lhůtě dle § 29 odst. 2 zákona, ač tak mohl učinit.

**Soud:** Vrchní soud v Praze

**Datum rozhodnutí:** 08.01.2002

**Spisová značka:** 1 Ko 433/2001

**Číslo rozhodnutí:** 50

**Číslo sešitu:** 7-8

**Typ rozhodnutí:** Usnesení

**Hesla:** Konkurs

**Předpisy:** § 29 předpisu č. 328/1991Sb.

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

## **Sbírkový text rozhodnutí:**

*Usnesením ze dne 27. 10. 1999 byl na majetek úpadce prohlášen konkurs a správcem konkursní podstaty (dále jen „správce“) ustaven Doc. Ing. E. T. z P.*

*Napadeným usnesením ze dne 23. 7. 2001 M ě s t s k ý s o u d v Praze schválil konečnou zprávu a vyúčtování odměny a výdajů správce. Dle tohoto rozhodnutí příjmy podstaty představuje suma 8 181 851,20 Kč, výdaje z podstaty 6 550 691,40 Kč (z toho odměna správce 976 685 Kč, hotové výdaje správce 35 837 Kč a vyplacený nárok odděleným věřitelům 4 877 172 Kč) a zůstatek k rozdělení 1 640 324 Kč. V odůvodnění svého rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že podáním ze dne 22. 6. 2001 předložil správce konečnou zprávu a vyúčtování odměny a výdajů správce, již soud přezkoumal podle § 29 odst. 2 ZKV a uvědomil o ní úpadce a konkursní věřitele. Proti konečné zprávě nebyly podány námitky, soud proto postupoval dle § 29 odst. 3 ZKV a rozhodl, jak výše uvedeno.*

*Proti usnesení ze dne 23. 7. 2001 podal odvolání úpadce a navrhl, aby je odvolací soud zrušil a věc*

vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Namítal, že mu nebylo umožněno se s konečnou zprávou náležitě seznámit, neboť v soudním spise nebyly založeny listiny potřebné k ověření správnosti postupu při opatrování příjmů a nutných výdajů z podstaty. Výslovně zmiňoval kupní smlouvu o prodeji statku a pozemků v H., kde byla cena určená znaleckým posudkem na částku 27 000 000 Kč snížena na 6 500 000 Kč. Nevýhodně byla prodána za cenu 90 000 Kč i úpadcova nemovitost v okrese L., když cena určená znalcem činila 211 240 Kč. Úpadce odevzdal klíče od této nemovitosti správci a ke snížení hodnoty pak došlo proto, že se o nemovitost nikdo nestaral. Dále namítal, že dohoda o vypořádání společného jmění manželů byla provedena bez projednání s úpadcem, bez ocenění věci znalcem a ke škodě úpadce. Úpadci nadto nebyl vydán zápočtový list, ač o něj úpadce žádal. Tím úpadce zůstal bez možnosti najít si zaměstnání.

Správce ve svém vyjádření k odvolání uvedl, že každý skutečně provedený prodej byl schválen zástupcem věřitelů i soudem. Úpadce ani jeho právní zástupce nikdy nepožádali o předložení žádné smlouvy. Jméno kupce, formy prodeje, inzerce, kupní nabídky zájemců jsou součástí zpráv, které správce předkládal soudu a zástupci věřitelů. Ohledně každé z úpadcem rozporovaných nemovitostí rozváděl, jak došlo k jejich prodeji a jaké okolnosti výši ceny ovlivňovaly. Dovožoval proto, že odvolání je nedůvodné.

V r c h n í s o u d v P r a z e n a p a d e n é u s n e s e n í p o t v r d i l .

### **Z odůvodnění:**

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům:

Konečná zpráva dle § 29 ZKV o zpeněžování majetku z podstaty a o vyúčtování hotových výdajů a odměny správce slouží jako jeden z podkladů pro vydání rozvrhového usnesení. Soudu je konečnou zprávou mimo jiné dáno na vědomí, jakou částkou bude moci disponovat, přičemž je výlučně v jeho kompetenci následně rozvrhovým usnesením určit a rozhodnout, jaká část ze sumy, jež je předmětem jeho rozhodování a jež byla postavena najisto v konečné zprávě, připadne v souladu se zákonem tomu kterému věřiteli. Věřitelé zásadně již nemohou úspěšně zpochybňovat a napadat ta zjištění soudu, o nichž již bylo pravomocně rozhodnuto usnesením, jímž byla konečná zpráva schválena.

Konečná zpráva má své, z hlediska jednotlivých fází konkursu míněno, pevné místo a ty otázky, k jejichž řešení tento institut především slouží, by proto neměly být předmětem přezkumné činnosti soudu později, např. při zkoumání správnosti rozvrhového usnesení. Údaje uvedené v konečné zprávě týkající se vyúčtování odměny správce, jeho výdajů a zejména výtěžku zpeněžení majetku z podstaty mohou být napadány a zkoumány pouze v tomto rámci a může být o nich rozhodnuto toliko usnesením podle § 29 odst. 3 ZKV, proti němuž je samozřejmě odvolání přípustné.

V dané věci je pro posouzení důvodnosti odvolání třeba vyjít z toho, že dle § 29 odst. 2 ZKV lze námitky proti konečné zprávě podat do patnácti dnů od jejího vyvěšení na úřední desce. Námitka proti konečné zprávě a vyúčtování je přitom podána včas, je-li nejpozději posledního dne lhůty počítané ode dne vyvěšení konečné zprávy a vyúčtování podána soudu nebo odevzdána poště k přepravě. Jen taková námitka účastníka konkursu může být projednána při jednání, ke kterému soud obešle vedle správce, věřitelského výboru a úpadce též toho věřitele, který námitku podal. S námitkami vznášenými opožděně nespojuje zákon žádné účinky. Při jednání o konečné zprávě a vyúčtování dle § 29 odst. 3 ZKV nelze již zásadně vznášet jiné výhrady než ty, které byly uplatněny v zákonné patnáctidenní lhůtě dle § 29 odst. 2 ZKV. Nutno vyjít z toho, že pokud účastník konkursu námitky vůči konečné zprávě nepodá, vyjádří tím akceptaci správcem předkládaných údajů, mimo jiné i výše částky určené k rozvržení. Zásadně již pak není možné úspěšně napadnout ani usnesení o konečné zprávě s argumentací, že výtěžek zpeněžení mohl být vyšší, tedy pokud by důvodnost

odvolání mohla spočívat toliko na argumentech, jež odvolatel neuplatnil včas. Jiný výklad by byl v rozporu s režimem stanoveným v § 29 ZKV, jenž by tak ztratil smysl a opodstatnění. Zákonem stanovená patnáctidenní lhůta by se za takového stavu stala bezobsažnou, neboť fakticky by bylo možné rozporovat správcem uváděné údaje i později, např. v odvolání proti usnesení dle § 29 odst. 3 ZKV. Ustanovení § 29 ZKV zabraňuje průtahům v konkursu tím, že oprávněné osoby v podání námitek stanoveným způsobem časově omezuje.

V daném případě je z obsahu spisu zřejmé, že soud prvního stupně uvědomil úpadce o tom, že konečná zpráva (a vyúčtování odměny a výdajů správce) bude vyvěšena na úřední desce soudu 27. 6. 2001 a že konkursní věřitelé i úpadce mohou proti ní podat do patnácti dnů námitky. Usnesení o nařízení jednání o konečné zprávě na 23. 7. 2001, jež výše uvedené informace obsahovalo, bylo doručeno úpadci do vlastních rukou dne 29. 6. 2001. Protože úpadce proti konečné zprávě žádné námitky nepodal, je s ohledem na výše uvedené vyloučeno, aby soud v rámci posuzování důvodnosti jeho odvolání zkoumal, zda výše zpeněžení konkursní podstaty správcem mohla být jiná než ta, jež uvedena v konečné zprávě.

Z těchto důvodů postupoval odvolací soud dle § 219 o. s. ř. a napadené usnesení potvrdil.